

הלכות שבת סימן שלד

קעח באר הגולה

* שוראי יתבקעו בשתניע להם הרליקה * דגים כיבוי מותר . סגס במקום ספידא (מרדכי פרק כ"ז) : א כרייתא שס כג מילת שאחו בה האור (נד) פישמה ומתכסה בה ואינו חושש אם תכבה יישי מי שאומר שצריך (נה) שלא (יה) יתכוין לכך . סגס מותר לכפות (נו) קערה על הגר שלא פתחו בקורה (עור וז"ל סימן רע"ז סיף ס') : כד י"א (נו) שאין יכור ליתן עליו (יע) משקן כדי שיכבה כשיניע להם דיו"א (נח) שמוחר לעשות כן בשאר שמים חוץ מן המים (נא) משום כיבום ידיוש מתירים אפילו (כ) במים (ס) ודברי סברא שנת נראים : ברה (כא) (כא) (סב) שבא לכבות (סג) א"צ לפחות בידו (סד) אבל קצן שבא לכבות (סה) צריך למחות (סו) בידו : כו (סז) יוכל לומר (סח) בפני אינו ד תוספות שס כשס הראש"ס וכן כתב הטור ה הראש"ס כ"י"ו ו ס"ס כשס הראש"ס וס"ן כשס הראש"ס ומשם שס קרא : ז שס כשס

באר היטב

למנוע אותו המנהג : (יה) יתכוין . ס'י שלא ירוץ ויקפוץ ויענע אנה ואנה כדי שיכבה אלא מתכסה בה כדרכה ב"ה וכן העלה הס"ו וכחז וענוטו הטלית שאלו זה האור כדי שיכבה היסוד גמור הוא ולא יעשה כן בישראל עכ"ל פ"ט . וכן ס"ת שאלו זה האור פושט וקורא בה ואם כבתה כבתה רמז"ס : (יע) משקן . דדוקא להפסיק בכלים שרי שאין המים כבדן : (כ) במים . דס"ל לא שייך כיבום אלא במקום שיש סינוף או דם ועיין ס'י ש"ט ספ"ו ועשו"ת ד"ל ס"ד : (כא) ח"י . חסוי' עבדו המושכר לו לזמן ד"מ :

באר הלכה

קורה הסקוסים כפי"ס [ודומיא דק"ט ש"ק"א כפי"ס ואין בזה משום דברים שכתבנו כי אהרן רשאי לאמרו כפי"ס וכדל כפי"ס מ"ן שכתבו הסופקים דה"ס בשאר סקוסים אם הטולם בקיאים לאמרו כפי"ס] בשאר לזמן ולכך אמרין ככל לזמן לאמרו לקרות משא"כ בעיטנו דאיריין שכתב התורה בשאר לזמן וקורא בלשון מתוך הכתב ספור כפי"ס כפי"ס דלא כפי"ס כיבום אלא לזמן ולקרות כי כ"א כפי"ס כפי"ס : * שהיא יתבקעו : שאין להם כח לקבל האור מפני שהדברים הם ומשם נגמרת דאפילו אם מכיין לזה [והוא מדק מ"ו פ"ב דאמר שם מתהלך קודם דמתרין מפני שהקרב את כיבויו ללכת מותר בניגולות אפילו כבתת אף דהוא מכיין שיכבה פ"י"ו ג"כ שרי כיון דהוא אינו אלא גרמא וכן מוכח שם גם בדף ק"ב פ"ב דמסקי דגרמא שרי מדכתיב לא תפסה בו מלאכה פשי"ס הוא דאסור גרמא שרי ודומיא דעשי"ס שריק נגרמא : * דגם כיבוי מותר . לאו דוקא כיבוי דהוא מלאכה שאינה לריבוי לגופה דאפילו ככל מלאכות הדין קן וכו"ל :

משנה ברורה

בסימן ס"ח סכ"ה לענין מוקפה אף לפי המבואר לעיל בס"ב בדעה ראשונה דלפלו מוקפה מותר במקום ספידא אחי שפיר כפשיטות : (גד) פושט . שלא תהיה מקושלת שלא יאחו פ"ו האור ככולה [פ"ו] : (גה) שלא יתכוין לכך . הוא מדברי הטור ועיין בס"ו שביאר דר"ל שלא יתכוין בשפלות לכבות מה שהולך כבר אלא שלא תהיה יותר ואם אירע שפ"ו ככבה מדברי לגמרי אינו חושש כיון שהוא לא נתכוין לזה . ולדינא השמע מדרבי (מו) האחרונים דתפסיקו דגם בנתכוין לזה מותר אלא שיהיה שלא ירוץ ויקפוץ ויענע עתמו אנה ואנה כדי שיכבה או שינענע את הטלית כדי שיכבה דכל זה הלא עושה מעשה כיבוי ממש ולא גרס כיבוי הוא ולא יעשה כן בישראל אלא מתכסה בהטלית כדרכה . וכן ס"ת שאלו זה האור פושט וקורא בה ואם כבתה כבתה [גמרא] ומותר לקרוא לא"י ויכבה אותה כדלעיל כפי"ה ולקמן בסכ"ו : (נו) קערה על הגר . כסימן רע"ז ביארנו דין זה היטב כפי"ס פ"ט : (נז) שאין יכול וכו' . דדוקא להפסיק בכלים מלאים מים שרי בככ"ב שאין המים בעין אבל הכא שהמים בעין הוא מקרב להכיבוי פ"ו [מו] ולאסור : (נח) שמוחר וכו' . ס"ל דזה לא חמיר מגרס כיבוי בעלמא דק"י : (נא) משום כיבום . דקיי"ל שריית הבגד זהו כיבום והוא מחזירים ס"ל דלא שייך ס"ל דלא שייך זה אלא במקום שיש סינוף או דם אבל לא בעלית נקי : (ס) ודברי סברא וכו' . פ"ין לעיל בסימן ש"ב ס"ס ככה"ל ד"ה שיש עליו לבלות מה שכתבנו בזה : (סא) ח"י וכו' . דא"י (תח) אדעתא דנפשיה קעביד ואפילו יודע שטח לו לישראל הוא להנחת עתמו מתכוין שידע שלא יפסיד אבל בסימן רע"ו בהדלקת נר כשהדליק בשביל ישראל שנוף הישראל נהנה ממנו לא אמרין אדעתיה דנפשיה קעביד ואסור להשתמש לאורה : (סב) שכל לכבות . אפילו הוא עבדו המושכר לו לזמן ג"כ אמרין אדעתיה דנפשיה קעביד : (סג) ח"י למחות בידו . אבל (ג) אסור לזרוז שיכבה אף דבא מתהלה משלמו לזה : (סד) אבל קצן שבא לכבות . חסוי' (תח) קצן שלא הגיע לחינוך : (סה) צריך למחות . דקצן (כב) אין לו שקול הדעת לעשות אדעתיה דנפשיה ועושה לרעת אביו שידע שיכביו זה טוח לאביו ועושה כשכילו ואסור דמזוזה על שניתחו . ועיין במ"א שכתב בשם הר"ן דאפילו למ"ד מלאכה שאינה לריבוי לגופה דרובין ג"כ צריך למחות בידו (נז) ועיין בפמ"ג מה שכתב בזה : (סז) בידו . פ' בכ"י חסוי' אלא כי בא לכבות דליקה שכתב חסוי' ג"כ (נד) צריך למחות בידו כיון שטובה כשכיל גדול : (סז) יכול לומר וכו' . כיון שאינו אומר לו ככה וע' ביו"ד ס'י רכ"א ס"ח דמשמע שם (סח) דלומר בלשון נוכח את תכבה לא חסוי' נא"י ופשי"ס ח"י אדעתיה דנפשיה פניו משא"כ כקצן זה וכפי"ס ככ"י : (סח) קצן דהוא ג"כ כחומר לו ככה אלא בלשון כל המכבה דלעלמא קאמר והשגטוי גבורים אלמד להקל בזה לענין דליקה ועיין מה שכתבנו לעיל בסימן פ"ו ס"ס : (סח) כפי"ס ח"י . חסוי' (טו) הוא שפירו המושכר לו לזמן אבל אסור לומר לא"י לכבות (נו) לכו"ט דקין

שער הציין

(מו) כפי"ס וכו"א וכו"א אסור בזה כהסוד ולכתי"א וכו"א משמע דגם לכאור שרי בלשון זה : (מו) סימן מדרכב כמו שם כדף מ"ו פ"ב לענין גלוטת פ"ט : (מח) מ"א ופ"ט : (מח) כ"י ומ"א : (י) ק מוכח ממתמין : (כא) תוספות : (כב) מ"א כשם פוסקים : (ג) ופי' מה שכתב בגמרא כחידושי פ"ט נדחו דבריו : (גד) ולענין דכדליקת אביו מחייב אביו מן התורה למחות בידו כיון שהוא טעם נדחתו כדי שלא יעבור אמה דכתיב לא תפסה בו מלאכה פשי"ס הוא דאסור גרמא שרי ודומיא דעשי"ס לא חסוי' נא"י ופשי"ס ח"י אדעתיה דנפשיה פניו משא"כ כקצן זה וכפי"ס ככ"י : (סח) קצן דהוא ג"כ כחומר לו ככה אלא בלשון כל המכבה דלעלמא קאמר והשגטוי גבורים אלמד להקל בזה לענין דליקה ועיין מה שכתבנו לעיל בסימן פ"ו ס"ס : (סח) כפי"ס ח"י . חסוי' (טו) הוא שפירו המושכר לו לזמן אבל אסור לומר לא"י לכבות (נו) לכו"ט דקין